

CELEBRACIÓ DE LA DONACIÓ D'OBRES D'ANTON CATALÀ I GOMIS

AL MUSEU D'ALCOVER. 15 d'octubre de 2000

En primer terme ens hem volgut reunir aquí, a la capella del Santíssim de l'església nova d'Alcover l'absis de la qual va pintar el pare l'any 1963 perquè hem cregut que era un lloc prou idoni per retre-li el nostre petit homenatge d'avui.

El pare era una persona creient, de conviccions profundes, un gran humanista. D'aquesta manera va actuar amb coherència al llarg de la seva vida i així ho va reflectir en bona part de la seva obra de temàtica eminentment religiosa.

Per altra banda on la seva pintura adquireix una màxima potència és en les obres de gran format, que eren les que ell preferia. Era un bon muralista, dominava la pintura i la composició i sabia adaptar-se a l'espai arquitectònic de què disposava. Aquí concretament va tenir alguns maldecaps, compartits amb mossèn Joan, el rector d'aquella època, ja que l'estil del retaule, que ja hi havia, no afavoria gaire el resultat.

Aquesta pintura va ser realitzada al fresc, com gairebé totes les seves pintures murals. Són 40 les obres de grans proporcions que va fer, moltes d'elles a poblacions d'aquí a la vora: Valls, Reus, Tarragona, Vilallonga, Capafonts, Constantí... D'altres les va fer a Barcelona.

El tema que aquí es representa està presidit pel sentit del sacrifici inherent a la celebració de l'Eucaristia. A les llunetes de la cúpula hi figuren els tres grans sacrificis de l'antic testament:

- El d'Abel, assassinat per l'enveja del seu germà Caïn.
- El d'Abraham que estigué disposat a oferir el seu propi fill Isaac a Déu, però que un àngel deturà a temps.
- El de Melquisedec, sacerdot i rei de Salem, que oferí pa i vi tot beneint a Déu i Abraham perquè havia pogut vèncer els seus enemics.

Als laterals hi ha representades les bodes de Canà on Jesús convertí l'aigua en vi, i a l'altra banda la multiplicació dels pans i els peixos, altra vegada símbols precursors del pa i del vi de l'Eucaristia.

Finalment a les llunetes damunt de la porta de la sagristia hi veiem l'escena de l'últim sopar en el moment d'instituir l'Eucaristia i a l'altra, els deixebles d'Emaús que reconegueren Jesús ja ressuscitat per la manera de partir el pa.

A l'entrada de l'església hi podeu veure una altra obra del pare, la del Baptisteri que pertany a una època anterior. Va ser feta l'any 1951 representant el baptisme de Jesús. Aquí a Alcover va pintar també el vestíbul de l'Ajuntament amb un tema referent a les activitats més representatives del poble. Un parell més d'excel·lents pintures són a la masia de la Parellada.

El pare va ser un home honest, sensible i honrat. Va ser un bon artista, i jo diria que l'art va impregnar tota la seva vida. En la seva relació amb els altres era fàcil entreveure la seva finor espiritual i el seu bon gust per tot allò que representés la bellesa. Però, per damunt de tot el pare era una persona fidel. Fidel a l'amistat, a l'amor, a la cultura i a la seva terra. És per això que les persones que l'hem estimat i que el tenim sempre present, creiem que és aquí, al seu poble, on hi ha d'haver aquelles obres que encara ens queden d'ell i que més el representen. Ell era un muralista i la seva obra de grans dimensions ja està a l'abast de tothom que la vulgui veure visitant les moltes esglésies de la comarca que ell va decorar. Però, per recordar la seva feina i per honorar la seva memòria, aquí al museu hem donat les seves aquarel·les del poble d'Alcover, dels masos de la rodalia, pintures i dibuixos de la seva família i allò que ens ha semblat més representatiu per als alcoverencs.

Agraïm a tothom que ha fet possible que es dugués a terme l'adequació d'aquesta sala per a la seva obra. Gràcies al Sr. Carles Vidal, anterior alcalde d'Alcover, i a l'actual, Sr. Anton Font, perquè entre aquestes dues legislatures s'ha encavallat la nostra feina. Però, d'una manera especial, voldríem agrair la inestimable fe i il·lusió que l'Andreu Barberà ha posat sempre en el museu d'Alcover i també la seva constància perquè l'obra del pare hi pogués figurar. Com totes les coses que estan aquí, penso que és gràcies a ell que hi són i tots així ho hem de saber i donar-n'hi les gràcies.

Gràcies a tots els qui heu vingut i heu compartit amb nosaltres aquests moments d'alegria, perquè regalar fa ser feliç.

Mireia i Glòria Català, filles de l'artista